

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 26797

гр. София, 02.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
закрито заседание на 02.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

като разглежда дело номер **8158** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния
кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от А. Б. М. ЕГН [ЕГН] с адрес – [населено място], [жк], кв. Б., [жилищен
адрес] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-0286-
000024/17.06.2026 г., издадена от мл. автоконтрольор в ОДМВР С., РУ К., с която на
основание чл. 171, т.1 б. Б) ДД) от ЗДвП по отношение на жалбоподателя А. Б. М. е наложена
ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за
отговорността, но не повече от 12 месеца, както и срещу Заповед за прилагане на принудителна
административна мярка № 26-0286-000025/17.06.2026 г., издадена от мл. автоконтрольор в
ОДМВР С., РУ К., с която на основание чл. 171, т.2 б. М от ЗДвП по отношение на А. Б. М. е
наложена ПАМ – временно спиране от движение на ППС за срок от 3 месеца.

С жалбата е направено искане за спиране изпълнението на оспорените заповеди.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от
ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА следното:

Искането за спиране на оспорените заповеди за налагане на ПАМ е ПРОЦЕСУАЛНО
ДОПУСТИМО, като подадено в срок, от активно легитимно лице, с правен интерес и е съединено
с оспорване на издадените заповеди за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване
на заповедите.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за
прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното
изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или
на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от
ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния
акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на
визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на

жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на жалбоподателя на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В случая жалбоподателят освен изложените аргументи, относно незаконосъобразността на оспорените индивидуални административни актове, най-общо е посочил, че предварителното изпълнение на заповедите му причинява значителни и труднопоправими вреди, тъй като ще бъде лишен от възможността да управлява МПС, с което се придвижва до работното си място, а също така и съществува реален риск от загуба на работното място или възможността да бъде преместен на друга позиция, която е по-неблагоприятна за него.

В подкрепа на аргументите му е представена служебна бележка от „Нас Ауто Груп“ ЕООД, въз основа на която съдът констатира, че жалбоподателят е назначен на длъжност шофьор лекотоварен автомобил на безсрочен трудов договор от 26.09.2025 г.

Твърденията за лични затруднения не могат да се противопоставят на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, на публичният интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона.

Тези причини са житейски и не опровергават, не надделяват над мотивите, дали основание на законодателя за допускане на предварителното изпълнение на този вид актове. Евентуално причинените вреди (имуществени/неимуществени), каквито биха настъпили в резултат на невъзможността жалбоподателят да управлява МПС и да извършва някаква дейност, нямат характер на непоправими, а дори и жалбоподателят да е понесъл такива вреди, те подлежат на обезщетяване, ако се установят основания за незаконосъобразност на оспорените Заповеди за прилагане на ПАМ. В този смисъл е и практиката на ВАС -Определение № 12213 от 1.12.2025 г. на ВАС по адм. д. № 11371/2025 г., VII о.

Останалите аргументи, изложени в жалбата, че не е установен нарушителят, който е извършил административното нарушение, за което е съставен АУАН, както и възражения относно нарушаване правото на защита на жалбоподателя могат да бъдат относими единствено, относно основанията за незаконосъобразност на оспорените индивидуални административни актове.

По изложените съображения, съдът приема искането за неоснователно и следва да го остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, 61-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на А. Б. М. ЕГН [ЕГН] ЗА СПИРАНЕ НА ПРЕДВАРИТЕЛНОТО ИЗПЪЛНЕНИЕ на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-0286-000024/17.06.2026 г., издадена от мл. автоконтрольор в ОДМВР С., РУ К., с която на

основание чл. 171, т.1 б.Б) ДД) от ЗДвП по отношение на жалбоподателя А. Б. М., с която е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 12 месеца,

ОТХВЪРЛЯ искането на А. Б. М. ЕГН [ЕГН] ЗА СПИРАНЕ НА ПРЕДВАРИТЕЛНОТО ИЗПЪЛНЕНИЕ на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-0286-000025/17.06.2026 г., издадена от мл. автоконтрольор в ОДМВР С., РУ К., с която на основание чл. 171, т.2 б. М от ЗДвП по отношение на А. Б. М. е наложена ПАМ – временно спиране от движение на ППС за срок от 3 месеца.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд-София-град до Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: